

Bidden tot de Vader

Zondag 11 sep. 2022, 19.00 uur | HC zondag 46, vr. & antw. 120-121

Zingen: Ps.33:11 | Ps.113:3,4 | Ps.27:6,7 | Ps.103:7 | Gz.E:1 | Gz.299 WK

Schriftlezingen: Lukas 11:1-13; Romeinen 8:12-17

Klassieke versie

Vraag 120: Waarom heeft Christus ons geboden God aldus aan te spreken: Onze Vader?

Antwoord: Om van meet af aan, bij het begin van ons gebed, in ons het kinderlijk ontzag en vertrouwen op God te wekken, die samen de grond van ons gebed vormen, namelijk dat God door Christus onze Vader is geworden en dat Hij ons datgene waarom wij Hem met een oprecht geloof bidden, veel minder zal weigeren dan onze vaders ons aardse dingen ontzeggen.

Vraag 121: Waarom wordt hier bijgevoegd: die in de hemelen zijt?

Antwoord: Opdat wij over de hemelse majesteit van God niet op aardse wijze denken, en van zijn almacht verwachten al wat wij voor lichaam en ziel nodig hebben.

Eenvoudige versie (dr. W. Verboom)

Vraag 120: Waarom heeft Christus ons bevolen om God onze Vader te noemen?

Antwoord: Om direct in ons hart te bewerken dat we kinderlijk, eerbiedig vertrouwen dat God om Jezus' wil onze Vader is. Hij zorgt oneindig veel beter voor ons dan aardse vaders en moeders ooit kunnen doen.

Vraag 121: Waarom zegt Christus erbij: Die in de hemelen zijt?

Antwoord: Hij leert ons daardoor niet te klein over Gods majesteit en almacht te denken en alles wat wij nodig hebben van Hem te verwachten.

Bidden tot de Vader

1. mijn Vader
2. onze Vader
3. hemelse Vader

Samenvatting van de preek

Na de vraag *waarom* we moeten bidden (HC z. 45) komt de vraag *wat* we moeten bidden. Als antwoord op de vraag ‘Heere, leer ons bidden’ geeft Jezus het Onze Vader als volmaakt gebed. Het is een gebed om letterlijk na te bidden, samen, maar ook een gebed om onze persoonlijke vrije gebeden door te laten inspireren. Als we bidden in de lijn van het Onze Vader dan bidden we evenwichtig. Vandaag leren we wat het betekent om te **Bidden tot de Vader**.

Dat is op zich al een bijzonder rijk begin van het gebed! God als Vader is uniek. In de islam kan dat nooit, want God heeft geen kinderen. Geen eeuwige Zoon (Jezus) en geen andere kinderen (gelovigen). Jezus leert dus iets heel bijzonders als Hij zegt: bid maar tot ‘onze Vader’.

1. Mijn Vader

Maar: is God mijn Vader wel? Van nature niet na de zondeval. Ik lijk niet meer op Hem. Jezus zegt zelfs tegen de Joodse leiders: jullie lijken meer op de duivel, dan is hij vast jullie vader (Joh. 8:44). God had ons gemaakt naar Zijn beeld. Wij leken op Hem, zoals een kind op zijn vader kan lijken. Maar dat beeld zijn we kwijt. Daarom zegt de HC ook (antw. 120) dat God onze Vader is *geworden*. En wel *door Christus*. Vergelijk het met adoptie van kinderen: een vader neemt dat kind aan voor zijn eigen kind, en zo voedt hij het ook op. Je bent als kind *aangenomen*. Zo spreekt de Bijbel er ook over: ‘Hij heeft ons voorbestemd om als Zijn kinderen *aangenomen* te worden, door Jezus Christus.’ (Ef. 1:5)

God heeft één Zoon van eeuwigheid, dat is Jezus. Zijn Eniggeborene, Zijn Lieweling, in Wie Hij Zijn welbehagen heeft (Luk. 3:22). Hij is volstrekt uniek. Maar wie in Christus is, wie Hem heeft aangenomen als Zaligmaker, die mag zich *om Jezus’ wil* nu óók Gods kind noemen! ‘Allen die Hem aangenomen hebben heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden.’ (Joh. 1:12)

Is dat geen heerlijke wetenschap: ik ben een kind van God? Als je dat nog niet bent, als je geen relatie hebt met Hem, dan is nu de tijd!

Kom naar huis, Mijn kind, zegt Hij. In het Vaderhuis zijn vele woningen, voor weggelopen kinderen! Laat je trekken door de liefde van de Vader. Dan mag je Hem ook gaan aanspreken als *onze Vader*.

2. Onze Vader

Paulus schrijft in Rom. 8:15: 'Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader!' De Geest maakt je geen *slaaf* van God, maar een *kind*. Een slaaf is bang voor zijn heer, doet alles om straf te ontlopen. Een kind is niet bang voor zijn vader, maar heeft wel ontzag, en doet alles uit liefde en vertrouwen. De 'Geest van aanneming tot kinderen' leert roepen: Abba, Vader! Abba, dat is een verkleinwoordje, net zoals ons woord *papa*. Dat zegt een kind, want het heeft een diepe en intieme relatie met vader.

De HC vraagt (vr. 120): waarom heeft Christus ons *geboden* God 'onze Vader' te noemen? Niet alleen *toegestaan*, maar *geboden*. Want een vader wil toch niets liever dan dat zijn kind hem vader, papa noemt!? Als een kind zijn vader geen pa of papa noemt, is er iets mis. Zo wil de Heere gekend, geliefd en aangesproken worden als Vader. Dat drukt de liefdesband uit. Het is de Geest Die je die woorden *Abba, Vader* op de lippen legt. Je mag bidden om steeds meer kennis van God als Vader in je leven. Het voorbeeld van een Vader-Zoon relatie is die tussen God de Vader en Jezus Christus. Zie Luk. 11:1. Zijn omgang met God maakt ons heilig jaloers en doet ons vragen: 'Heere, leer ons bidden'.

Het is veelzeggend dat we mogen bidden: '*onze Vader*'. Deze Vader hebben we niet alleen, maar samen met ál Gods kinderen. Zoals broers en zussen in het gezin één en dezelfde vader hebben. Daarom hebben ze een bloedband. Zo mogen al Gods kinderen, hoe verschillend ook, samen bidden. Dan hebben ze dus ook te leven als broers en zussen van een gezin.

3. Hemelse Vader

God is de *hemelse* Vader. Dat betekent niet dat Hij ver weg en onbereikbaar is, maar wel dat Hij ánders is dan onze aardse vaders. Die schieten tekort, maar Hij nooit. Hij is de Almachtige, Schepper van hemel en aarde. Die twee dingen moeten we altijd in evenwicht houden: dat Hij een barmhartige Vader is, én de hemelse Heere Die in heerlijkheid woont. Sommige christenen benadrukken vooral het ene

aspect, anderen het andere. Daarom hebben we elkaar nodig. Beiden zeggen iets over Wie Hij is. In Maleachi 1:6 gaat het over eerbied en respect voor God als Vader, in Psalm 103:13 juist over Zijn Vaderlijke ontferming. Wat een wonder als je door het geloof mag weten: die hemelse Majesteit is om Jezus' wil mijn Vader!

Weerklank 299

Onze Vader

die in de hemelen zijt, Uwe Naam
worde geheiligd.

Uw Koninkrijk kome,

Uw wil geschiede, op aarde, zoals in de hemel.

Geef ons heden ons dagelijks brood

en vergeef ons onze schulden,

gelijk ook wij aan anderen vergeven;

en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.

Want van U

is het Koninkrijk en de kracht

en de heerlijkheid

tot in eeuwigheid, in eeuwigheid, amen.

Tekst & melodie:

Elly & Rikkert Zuiderveld

Om over door te denken/praten

1. Heb je God leren kennen als Vader? Welk aspect van Gods vaderschap raakt je het meest?
2. Wat kun jij ervan leren dat we mogen bidden *onze* Vader in plaats van *mijn* Vader?
3. Hoe bewaar je het goede evenwicht tussen God als Vader en als hemelse majesteit? Hoe kunnen die twee aspecten samengaan?

Vragen voor de kinderen

1. Waarin lijkt God als Vader op jouw gewone, aardse vader?
2. Waarin lijkt God als Vader juist *niet* op jouw gewone, aardse vader?
3. Wat vind jij het mooiste aan God als Vader?